

OKRESNÁ PROKURATÚRA SPIŠSKÁ NOVÁ VES
Elektrárenská 1, 052 01 Spišská Nová Ves 1

Číslo: 2 Pv 32/18/8810-10
EEČ: 2-68-189-2018

Spišská Nová Ves 05.03.2018

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 12. januára 2018 v presne nezistenom čase najneskôr do 16.00 h uvedeného dňa, v rodinnom dome č. XXXXX v obci Úhorná, okres Gelnica, sa slovne vyhrážal svojej družke XXXXX, nar. XXXXX, že ju zohaví, keď ho kvôli nej zatvoria, po čom odišla z domu, aby vyhľadala pomoc pri privolaní polície,

Okresnému úradu Spišská Nová Ves, odboru všeobecnej vnútornej správy,

pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka Okresného riaditeľstva PZ Spišská Nová Ves, Obvodného oddelenia PZ Gelnica /v ďalšom texte len „policajt“/, ČVS: ORP-

79/GL-SN-2018 zo dňa 13.01.2018 bolo podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie XXXXX pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona za použitia § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona na skutkom základe uvedenom v predmetnom uznesení.

Preskúmaním vyšetrovacieho spisu po jeho predložení s konečným návrhom policajta, som dospel k záveru o opodstatnenosti postúpenia veci Okresnému úradu Spišská Nová Ves, odboru všeobecnej vnútornej správy, na prejednanie priestupku, keďže výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom, prinajmenšom s ohľadom na opísaný skutok v tomto uznesení, ktorý vychádza z dôkaznej situácie zistenej v štádiu po vznesení obvinenia.

Podľa § 2 ods. 1 Tr. poriadku nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Z vyšetrovacieho spisu, predovšetkým zo zápisnice o výsluchu svedka - poškodenej XXXXX je zrejmé, že táto využila svoje právo a odmietla vypovedať k osobe svojho druhu, ktorý je obvinenou osobou.

Jedinou potvrdenou skutočnosťou, ktorá v štádiu po vznesení obvinenia opisovala okolnosti stíhaného skutku vyplynula z výsluchu starostu obce Úhorná ako svedka, ktorý uviedol, že dňa 12.01.2018 v čase okolo 16.00 h potom, čo docestoval domov, ho vyhľadala XXXXX, ktorá ho požiadala, aby jej privolať políciu, kedy mu doslovne povedala, že jej druh XXXXX jej mal doslovne kričať, že keď ho kvôli nej zatvorí, tak ju zohaví. Ďalej uviedol, že po tejto udalosti sa XXXXX odsťahovala asi na dva dni k svojej matke.

Obvinený spáchanie skutku poprel v celom rozsahu uvedenom v uznesení o vznesení obvinenia.

V trestnom konaní s poukazom na vyššie uvedené nebol zistený a ani predukovaný iný dôkaz mimo výpovede svedka, starostu obce, ktorý by bližšie zobjektivoval skutkový stav veci a potvrdil, resp. vyvrátil konanie obvineného voči poškodenej za skutok, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie.

Predmetom trestného stíhania nie je pomenovanie trestného činu s jeho zákonným označením, ale konkrétny skutok páchatel'a významný z hľadiska trestného práva hmotného, t.j. taký skutok, ktorý vykazuje znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu.

V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že samotné vznesenie obvinenia nemá povahu konečného rozhodnutia vo veci, pričom otázka dôvodnosti vzneseného obvinenia konkrétnym osobám je predmetom celého konania. Hoci k záveru o spáchaní trestného činu určitou osobou pri vznesení obvinenia postačuje vyšší stupeň pravdepodobnosti, pričom nie je potrebné, aby bola trestná činnosť spoľahlivo aj preukázaná, toto neplatí v prípade rozhodovania o postavení osoby obvineného pred súd pri podávaní obžaloby.

Podľa 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona sa prečinu nebezpečného vyhrážania dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spácha na chránenej osobe – blízkej osobe.

Pri úvahách o trestnosti skutku, pre ktorý sa trestné konanie vedie, nemožno neuviesť to, že na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti za citovaný trestný čin je potrebné úmyselné zavinenie páchatel'a, ktorý sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu. Pod dôvodnou obavou je možné rozumieť vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je vyhrázané.

O vyhrážke vyslovenej obvinenou osobou poškodenej vypovedá len výpoveď jediného svedka, aj to neprítomného priamo pri vyhrázaní sa.

Vyhrážka ako vyjadrenie páchatel'a, že spôsobí poškodenému ujmu smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, nebola za danej situácie objektívne preukázaná do takej miery, aby u poškodenej vzbudila takú obavu, že táto vyhrážka môže byť aj naplnená.

V prípade využitia práva poškodenej odmietnuť vypovedať sú akékoľvek úvahy o spôsobilosti a posúdení vyhrážky adresovanej voči jej osobe, ktoré by inak mohli u nej vzbudiť dôvodnú obavu o život a zdravie, nepodstatné, nakoľko v ďalšom štádiu trestného konania sa nepodarilo objektivizovať a potvrdiť rozsah stíhaného skutku a hodnoverným spôsobom preukázať obavu poškodenej z vyhrážok, ktoré boli predmetom nebezpečného vyhrážania.

O tom, že k nejakej slovnej vyhrážke došlo svedčí len výpoveď svedka, ktorý poskytol polícii len sprostredkované informácie, ktoré mu boli ústne odovzdané poškodenou.

S ohľadom na popisované okolnosti nemožno opomenúť, že istá akceptovateľná miera narušenia medziľudského spolunažívania tu skutočne mohla nastať, keďže poškodená dňa 12. januára 2018 v presne nezistenom čase najneskôr do 16.00 h uvedeného dňa odišla z adresy Úhorná č. XXXXX kde býva, aby

vyhľadala osobu, ktorá by jej zavolala políciu preto, že jej druh XXXXX jej mal povedať, že ju zohaví, keď ho kvôli nej zatvoria.

Preto bude vecou príslušného orgánu prejednávajúceho priestupky s uvedeným popisom okolností v skutku sa náležite zaoberať a podľa zákona aj rozhodnúť.

Z uvedeného dôvodu bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Peter Garčala
prokurátor